

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ : Η με στοιχεία, αναφερόμενα εις την παραβίασιν του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος και της Συνδικαλιστικής Έλευθερίας, υπό του Δικτατορικού καθεστώτος την Αθηνών.

I. Διάλυσις Συνδικαλιστικών Οργανώσεων-Κατάσχεσις περιουσιακών στοιχείων.

Εξόφως μετά το πραξικόπημα της 21-4-1967, το στρατιωτικό καθεστώς των Αθηνών, έστράφη με ιδιαίτεράν μακράν έναντι των Συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και των Συνδικαλιστικών ελευθεριών των Έλλήνων εργαζομένων.

Παραβιάζουσα καταφύγει α) τάς Διεθνείς Συμβάσεις Έργασίας, περί Συνδικαλιστικού Δικαιώματος και περί Συνδικαλιστικής Έλευθερίας, υπ' αριθμ. 87 και 98 β) τήν άρρασίαν της Διεθνούς Διασκέδασις Έργασίας της 26-6-1952, τήν άρρασίαν τήν ανεξαρτησίαν του Συνδικαλιστικού κινήματος και γ) τήν Ελληνικήν Νομοθεσίαν περί Σωματείων, πρόβη εις τήν διάλυσιν 270 Συνδικαλιστικών οργανώσεων επί των παλαιότερων έν λειτουργία και των πλέον πολυαριθμών εις όργανα μέλων.

Είναι δε χαρακτηριστικόν το γεγονός, ότι διά τήν διάλυσιν των οργανώσεων αυτών, δέν έτηρήθη ή διαδικασία [redacted] ή προβλεπομένη από τον ίδιον διά τήν διάλυσιν των έπιτροπομένων του σκοπου των οργανώσεων, αλλά διελεθθησιν διά της υπ' αριθμ. 5/1967 Διατάχης του Γενικού έπιτελείου στρατού, με τήν αθάλακτον και αναπόδελκτον κατηγορίαν, ότι αυτά κατέστησαν μετωπικά οργανώσεσι τής άριστοτέρας.

Είναι όμως εύνοητος ο λόγος διά τον όποιον δέν έτηρήθη ή νόμιμος διαδικασία. Διότι εις τήν περίπτωσιν ταύτην θ' άποδεικνύετο πλήρως ότι ή κατηγορία περί μετωπικών οργανώσεων ήτο ψευδής και κατεσκευασμένη διά να δικαιολογηθή ή διάλυσις των οργανώσεων αυτών, των όποιων το έγκλημα ήτο, ή σθεναρή και συνηθές ύπερβάσις των δικαιωμάτων και τών ελευθεριών των εργαζομένων.

Έτερον χαρακτηριστικό γεγονός, τό όποιον άποδεικνύει τάς πραγματικές προθέσεις τής Δικτατορίας έναντι του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος των εργαζομένων, είναι και ή άπόφασις όπως τά περιουσιακά στοιχεία των διαλυθεισών οργανώσεων περιέλθουν εις τήν κυριότητα του κράτους.

Παρ' ότι δε, διά να καλυφθή έναντι του Διεθνούς όμορφου ποδ ήμολοθήσεν τήν διάλυσιν των 270 Συνδικαλιστικών οργανώσεων, έστρεψεν - όπου ήδυνήθη - να δημοσιογήσθι νέα συνδικατά, προς άντικατάστασιν των διαλυθέντων, με άσφμαντον αριθμόν μέλων και με διοικήσεις διορισμένες από τής ύπηρεσίας ασφαλείας διά μέλαν τριετίαν, ήρήσθη να μεταβιβάσθι εις αυτάς τά κατασχθέντα περιουσιακά στοιχεία, δημοσιάζουσα ταύτα υπό του κράτους.

Έτσι όμως άπέδειξεν, ότι στόχος της δέν ήσαν τά πρόσωπα ποδ κατήθουναν τήν όράσιν των διαλυθεισών οργανώσεων, αλλά αυτά τόβτα τά Συνδικαλιστικά δικαιώματα και ή έλευθερία των εργαζομένων/πρόθεσις τς δε ήτο τά στερησθι τοτους και τής όυνημέως και των μέσων διά τήν πρόσσιν των έλευθεριών και τών δικαιωμάτων των.

Πρός άνευκόλυνσιν τής έρεσνης, ως προς τήν έλήθειαν των άνωτέρω ισχυρισμών μας, αναφέρομεν ένδεικτικώς τινές των διαλυθεισών οργανώσεων, με έδραν τάς Αθήνας και τόν Πειραιά, ως και τό ύφος τής κατασχέσεως περιουσίας των.

1. Ομοσπονδία Ηλεκτρισμού και Έπιχειρήσεων Κοινής Ήμελετας : Κατεσχέθησαν καταθέσεις ύφους 130.000 δρχ.
2. Ομοσπονδία Λογιστών : περιουσιακά στοιχεία 30.000 δρχ.
3. Ένωσις Προσωπικού Έστιασίων-Σαχαροπλαστέων : Κατεσχέθησαν τά ιδιότητα γραφεία της και καταθέσεις ένολογόν ποσόν 2.000.000 δρχ.
4. Ένωσις Προσωπικού ΔΗΗ-ΠΑΗ : Κατεσχέθησαν τά ιδιότητα γραφεία της και καταθέσεις της. ένολογόν ποσόν 1.500.000 δρχ.
5. Ένωσις Προσωπικού Έλληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων : κατεσχέθησαν καταθέσεις ύφους 1.000.000 δρχ.
6. Σωματείου Αρτεργατών Αθηνών ή Αναγεννήσις.
7. Σύλλογος Εμποροπαλλήλων Πειραιώς : κατεσχέθησαν καταθέσεις 130.000 δρχ.
8. Σωματείου οδηγών και εισπρακτόρων λεοφορείων Αθηνών.
9. Σύλλογος Ιδιωτικών Υπαλλήλων Πειραιώς, και
- τέλος 10. άναφερθέντα εις τήν περίπτωσιν τής άραιοτέρας Έλληνικής Συνδικαλιστικής οργανώσεως, του Σύλλογου Εμποροπαλλήλων Αθηνών, ίδρυθέντος τό έτος 1891, με πλοσίαν Συνδικαλιστικήν και κοινωνικήν όράσιν, όστις διετρεί τρείς νικητερινές εκλογές διά τήν όδρυσιν και επαγγελματικήν κατήρησιν των εργαζομένων, και του όπολου κατεσχέθη τό ήγαρον του και ή εις μετρητά περιουσία του, όπολογίζμενα εις τό ποσόν των 30.000.000 δραχμών και πλέον.

II. Ευλόγησις, Ήτοιχοίσεις και Διόσεις Συνδικαλιστικών Στελεχών,

Την ιδιαίτεραν μανίαν του καθεστώτος, έναντι των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και έκθεσιν, την ήσπασθησαν, περισσότερο παντός άλλου, τα στελέχη του Ελληνικού Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Πολλά εξ αυτών συνελήθησαν τις πρώτες ημέρες του πραξικοπήματος της 21-4-1967 και ήρω έβασανίσθησαν άγρίως υπό των αστυνομικών όργάνων, εξεποτίθησαν εις τα όμηλοσργάθητα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, χωρίς άδην, χωρίς κατηγορίαν έναντι των, εξαίρεσει του ότι, άπηρεαν στελέχη του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Χωρίς διακρισι, χωρίς εξαίρεσι, άνδρες και γυναίκες, ήσοι και ήλικιωμένο έβασανίζοντο επί ημέρας εις τα κρατητήρια, διά να ένωόσουν στην πέσει της δηλώσεως ύποταγής προς τό καθεστώς. Καί όταν τουτό δέν έπετυγγάνετο άπεστολόντο εις την έξορίαν.

Ήτοιχοίσεις συνδικαλιστικών στελεχών εύρισκονται άκόμη στην έξορίαν και αι οίκογενείαι των στεροθνται και της τροφής άκόμη. Μιά άπό ή δέ έπίσκεψις στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, θά πέσει τους πάντας περί της άληθετας των άνωτέρω ίσχυρισμών μας.

Χαρακτηριστική, της άπανθρώπου μεταχειρήσεως ής τυγγάνουν τα συνδικαλιστικά στελέχη εις την έξορίαν, είναι ή περιπτώσις του άποβλάσαντος στελεχους Ίωανν ή Βαρδώνη Πρόδρου του Ίωαντελου Ϋληργατών Ϋακαροντοχητών Πειραιώς.

Ότός, καιτοι βαρβάτα άσθενής, συνελήθη και εξεποτίθη εις την νήσον Γυθρον. ή κατάσταση της ύγείας του έπεδεινωθο συνεχώς. Παρά τής έλπίσεως της οίκογενείας του και των συνελόρων του, τό καθεστώς ήρηθη την άπόλυσίν του ή την μεταφορήν του εις Νοσοκομείον, εάν προηγουμένο δέν ύπέγραφε την ήρλιση άποκρηδέσεως των άρχων του και της ύποταγής του εις τό καθεστώς. Όττω παρέμεινε έξορίστος μέχρι ότου κριέπεσον εις ήμα και αναγκαστικά πλέον οι όμοσφιλαις του τον μετέφεραν εις Νοσοκομείον των άθηνών. Ϋτο όμως πολύ άργά και την έπομηνή άπερίωσαν. Άλλά τό καθεστώς τον κατέβλεπε και νεκρόν άκόμη, και δέν έπέτρεπε την ταφήν του παρούσα των όλων του και των συναδέλφων του, έπέτρεπε δέ ταύτην μόνον παρούσα της συζύγου και των τέκνων του ως και δεκάδες αστυνομικών εν στολή.

Άλλα στελέχη του κινήματος συνελήθησαν, χωρίς καμια κατηγορίαν και μόνον διά λόγους όυχολογικού έβιασμού, εκρατήθησαν στην άπομώσισι στα ήκουεντρώμια της Γεν. Ασφαλείας στην όδο ήκουμπούλινας (Άθήναι) και μετ' άλλας ημέρας άπεκλήθησαν. Αναφέρουμε τις περιπτώσεις των 1) Ϋιν. Παπαγεωργίου πρόη Γεν. Γραμματέως της Γ. Ε. Ε. Β. 2) Ϋωνστ. ΠαπαΫάννου πρόδρου της όμοσπονδίας Τραπεζικών όλλήλων όργάνωσιν (Ϋλλάδος 3) Όρση Κατζήβασιλείου Γεν. Γραμματέως της Όμοσπονδίας Ϋλεκτρισμού και έπιχειρήσεων κοινής ώφελετας 4) ~~Λομπί Γιαννακόπου~~ πρόδρου του Ϋυλλόγου Ϋιποροϫαλλήλων άθηνών 5) Ϋιπρ. Ϋαρία ~~Ϋαρολά~~ της ένδσεως ύπαλλήλων ~~Ϋαρολά~~ - Ϋαρολάστων και 6) Άρητου Καρακίττου πρόδρου του Ϋυλλόγου προσωπικού Ϋ. Π. Δ. Δ.

Ϋέραν όμως των συλλέκτων των βασανιστηρίων και των ήτοιχοσων, ή έπίθεσις του καθεστώτος έναντι των συνδικαλιστικών στελεχών έπεξετόθη και εις την έργασίαν των και όλα σχέδόν τα συνελή στελέχη άπελθόντων της έργασίας των λόγω της προηγουμένης συνδικαλιστικής των δράσεως. Ϋνδεικτικώς μόνον αναφέρουμεν περιπτώσεις τινές διά να άποδείξωμεν την άλφειαν των ίσχυρισμών μας.

1. Όρση Κατζήβασιλείου Γεν. Γραμματέως Όμοσπ. Ϋλεκτρισμοϫ. Α. Ϋ. άπεκλήθη από τό Ϋωταρίον με έντολήν της Κυβερνήσεως
2. Ϋέτρος Ϋαργαλιανής Πρόδρου ένδσεως προσωπικού ΫΠΕ άπεκλήθη με έντολήν των ύπηρεσιών άσφαλείας.
3. Γρηγόρης Ϋαλιτικός Συνδικαλιστικό Στέλεχος της όμοσπονδίας Σιδηροδρομικών άπελθην με έντολήν της Κυβερνήσεως
4. Ϋκαμην. Μαρουλίδης Γεν. Γραμματέως Ϋυλλόγου Ϋπαλλήλων έθνικής Τραπεζής άπεκλήθη με έντολήν της Κυβερνήσεως
5. ~~Ϋαρολά~~ πρόδρου της όμοσπονδίας Τραπεζικών ύπαλλήλων, άρχικά έτέθη εις όμηρον διαθεσιμότητα, εν συνεχεία εξεβιάθη εις παρατήσιν από της θέσεως του εις την Άγροτικήν Τράπεζαν.
6. Βασιλική Ϋωργίδου, Συνδικαλ. στέλεχος του Ϋυλλόγου ύπαλλήλων προσωπικού ΟΤΕ άπεκλήθη με έντολήν των ύπηρεσιών άσφαλείας.
7. Άρητος Καρακίττος 8. Παναγιώτης Τασούλης 9. Ηλίας Τροχάνης 10. Ϋιαννούη Ϋανουσαίης 11. Ϋωνταν. ΠαπαΫάννου 12. Ϋωνστ. Χαραμής άπαντες άπεκλήθησαν με Κυβερνητική έντολήν εις της έργασίας των

III. Καθαίρεσεις αίρετων Διοικήσεων και μελών Διοικ. Συμβουλίων.

Ο Διεθνής φόβος, που ήκολούθησε την διόλυσιν των 270 Συνδικαλιστικών οργανώσεων, ηνάγκασε το καθεστώς να χρησιμοποιήσει άλλα μέσα προς περιορισμό του συνδικαλιστικού δικαιώματος των εργαζομένων. Κατ'άρχην χρησιμοποιήσαν την μέθοδον των απειλών και του έκφοβισμού, διότι να υποχρεώση τα ανεκτιμώμενα εις αυτό Συνδικαλ. στελέχη όπως παρατηρούσιν των αξιωμάτων των από της Συνδικαλιστικής οργανώσεως. Το μέτρον όμως απέτυχε, προ της σθεναρής στάσεως των στελεχών, και άπηλθθη η άνοικτη έπιβουσία προς απομάρτυριν των ανεκτιμώμετων. Ούτω έντετέλειον οι κατα περιφερέτας Στρατ. Διοικήται, όπως καθαιρούσιν δια διαταγής των, πάσαν Διοίκησιν η ήθε με-λος Διοικήσεως Συνδικαλιστικής οργανώσεως, που δεν θέ ήτο της άπολύτου έμ-πιστοσύνης του καθεστώτος. Πρέπει δέ να τονισθη ότι δια του τρόπου αυτού καθαιρούσαν στελέχη όλων των πολιτικών παρατάξεων, ιδίως ως κριτικόν δεν έλη-φθη το πολιτικόν πρόβλημα των στελεχών αλλά η πλήρης ύποταγή τους προς τ' αυταρχικόν καθεστώς.

Αυταρχικότητων της Εουδής με την όποιαν έπραγματοποιήθησαν αι καθαίρεσεις αυτές, αποτελεί το γεγονός ότι πρόσωπα άνηκον εις το περιβάλλον της πατρίδας του με την ύποστρήσει των υπηρεσιών άσφαλείας διοικεί τήν Γ.Ε.Ε.Ε., καθρέ-φθησαν με άποφάσεις των Στρατ. Διοικήτων από τας πρωτοβαθμίους οργανώσεις των άλλη έξακολουθούν να κατέχουν το έξλιμα του μέλους Διοικήσεως δευτεροβαθ-μίαν οργανώσεων (Έργατ. Κέντρων και Όμοσπονδιών), αναφέρμεν δέ δύο χα-ρκτηριστικώς επί του προκειμένου περιπτώσεις.

1. Συνεδριώντες θεσπίζον, πρόεδρος Συλλόγου ύπαλλήλων Ύπαιρειας Υόδων. Καθιρόν από πρόεδρος του σωματείου του άλλα διαταγεί το έξλιμα του μέ-λους της Διοικήσεως του εργατικού Κέντρου Αθηνών.
2. Ροστος Δημήτριος, πρόεδρος Συλλόγου Φαρμακοπαλλήλων Αθηνών. Καθιρόν από πρόεδρος του Συλλόγου του άλλα διαταγεί το έξλιμα του μέλους της Διοικήσεως της Όμοσπονδίας Ιδιωτικών ύπαλλήλων Ελλάδος.

IV. Μέθοδοι έλέγχου της συνδικαλιστικής δραστηριότητος έπαρνούμεναι υπό του καθεστώτος.

Η όλη δραστηριότης του όριστιμένου συνδικαλιστικού κινήματος έλέγχεται πλήρως και εις δύο στάδια από του καθεστώτος. Τόσον από των ειδικών γρα-φείων των υπηρεσιών άσφαλείας - άποκαλουμένων ως Γραφείων Δημοσίων σχέσεων προς παρακλήσιν (Είς Αθήνας προκείμενος ο άστυνομός Η. Άγγελόπουλος) - όσον και από των κατά τόπους Στρατιωτικών Διοικήτων δι' έντετελεμένων αξιωμα-τικών (Είς Αθήνας ο Συνταγματάρχης Κοτρωνάρος) δια να κατασχη τής μέλος Διοικήσεως συνδικάτου, πρέπει να περιληφθη εις κα-τάλογον υποβαλλόμενον εις το ειδικόν γραφείον των υπηρεσιών άσφαλείας. Οι προκείμενοι των γραφείων τούτων σημειώνουν τις παρατηρήσεις των έναντι έ-κδότου νόμου και έν συνεχεία υποβάλλουν τών καταλογών εις τόν άρμόδιον αξιωματικόν της Στρατ. Διοικήσεως όστις, βάσει των παρατηρήσεων της άσφαλείας καθορίζει τά πρόσωπα που θέ άποτελέσουν τήν Διοίκησιν του συνδικάτου.

Απαγορεύονται ρηώς και οι παραβάται παραπέμπονται στο Στρατοδικείον

1. Αι συνελεύσεις άνευ της άδείας και της παρουσίας των υπηρεσιών άσφαλείας
 2. Η κυκλοφορία έντόμων παντός είδους (Βερμηριδιών- Έγκυμάλων- Άνακοινώσεων - προσλήσεων) άνευ της άδείας της λογοκρισίας και της άστυνομίας.
 3. Η έγγραφη μελών άτινα δεν θέ υπογράψουν δήλωσιν ύποταγής προς τας ιδέας, τας προτιμήσεις και τας έντιμότητας του καθεστώτος.
- Πάντα τ' άνωτέρω, αποτελούσιν σαφή και ανεκτίρητον παραβάσιν του Συνδικαλι-στικού δικαιώματος και της συνδικαλιστικής έλευθερίας, έρχονται δέ εις πλήρη άν-τίθεσιν τόσον προς τας διατάξεις των ότ' άρθρη 87 και 99 Διεθνών Συμβάσεων έργασίας, όσον και προς τήν άπόφασιν της 26-6-1952 τήν άφορούσαν τήν ανεξαρτη-σίαν του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

V. Είσεις της παροχής "ήγεσας" του συνδικαλιστικού κινήματος με το δικ-τατορικόν καθεστώς.

Πρόν κλειση το συνοπτικό τούτο σημείωμα, θεωρούμε άπαραίτητο, όπως αναλόσουμε τας σχέσεις της παροχής " ήγεσας " συνδικαλιστικής ήγεσας " της χώρας μας με το κα-θεστώς, όσον και τήν πρόστορια της " ήγεσας " αυτής.

"Η παρούσα "ήγεςα" είναι προϊόν της άνωμλου μεταπολεμικής περιόδου την όποταν διαλάθε ή χώρα μας. Επιβλήθηκε άρχικά με κρατική παρέμβαση, από την δεξιά Κυβέρνηση τό έτος 1946, διατηρήθη έν συνεχεία εις την άρχήν, χάρις εις την ύποστηρίξειν της έργοδοσίας, των ύπηρεσιών άσφαλείας και της ΚΥΠ. Παρά όμως τό άπεριόριστα οικονομικά μέσα και την ύποστήριξη από της έδότησαν όδεν ήδυνήθη γιά άποκίτηση τήν έμπιστοσύνην των εργαζομένων και δια νύ διατηρηθή εις τό άξιώματα του κατέλαβε, έχρησιμοποίησαν κάθε μέσον (από την έξγορήν συνειδήσεων μέχρι του έβριασμού και της πλαστογραφίας). Τοτό όμως την έκαμε περισσότερο μισητήν εις τους εργαζομένους και τό χάσμα μεταξύ αυτών και της "ήγεςας" των μεγάλων συνεχώς σε σημετο από διά νά διατηρηθή εις την έξουσιαν άκητήθη ή συστήματοποίησης της πλαστογραφίας και της νοθείας και ή διαγραφή κάθε όργανώσεως ή όποτα συναισθόνη- τον την άποστολήν της. Ηέ τό μέσα αυτά ήλλοσαν τ' άποτελέσματα των διαφόρων Συνεδρίων και επέτρεχαν όπως οι άντιπρόσωποι των εργαζομένων διά τό Πα- ναλλαδικό Συνέδριο της Γ.Ε.Ε.Α. προέρχονται από την μειότητα.

Τό έτος 1964, με την τροποποίησιν του νόμου περί ίματελών ή "ήγεςα" αύτη άνετράπη. Τό άποκόλουθησαν όμως πρώτον πολιτικόν πραξικόπημα της 15-7-65 και ή Κυβέρνησις που άνέλαβεν την διεύθυνσιν νά επανέλθη εις την ΓΕΕΕ παρά την γενικήν άποδοκιμασίαν των εργαζομένων.

Κατά τό πραξικόπημα της 21-4-67, ή έν λόγω "ήγεςα" έσχευαν από των πρώ- των ώρών νά δη "ση την ύποταγήν της προς τους συνταγματάρχας και νά τους συγχαρή μέλιστα διά την κατάλυσιν της προς τους συνταγματάρχας και νά τους συγχαρή μέλιστα διά την κατάλυσιν των έλευθεριών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Τοτό δέ διά νά μη άπωλση τό άξιώματα, άλλα και τό οικονομικό όφελι των άξιωματιών τούτων.

Παρά όμως την ύποταγήν της και τίς ήλληπαλλήλους εκδηλώσεις της πίστης κα' της άφοσίωσης προς τό καθεστώς, όδεν επέτυχεν νά κερδίση την έπίσημην των συνταγματάρχων. Όμως τό καθεστώς την κρατεί εις παράσιαν άπόστασιν, και την ήγνοή τελείως, άρνούμενον νά της καταβάλλη μίαν μηνιαίαν οικονομι- κήν ήμισθίαν, προερχόμενην από ύποχρεωτικήν είσφορήν των εργαζομένων, όδεν την λαμβάνη υπ' όφειν και άρνείται νά την δεχθή, έτσι και διά τυπικήν άνάπτυ- ξιν των άποφαιών της επί των προβλημάτων που άπαρσολούν την εργατική τάξη, ως όδ ή ίδια ή ΓΕΕΕ άρνείαι νά διαφανή στην όπ' αριθμ 1/17-1-1969 έγγραφικό της αί λήσεις εις τό προβλήματα αυτά δίδονται άνευ της γνώμης της ΓΕΕΕ. Ίσό τίς άνωτέρω συνό"κας, τυχόν κατάψεις της ΓΕΕΕ ένόμιον της έπιτροπής των άνθρωπίνων δικαιωμάτων, όδ είναι άνευ ήλιος δεδομένου ότι αύτη τελεί υπό Διοικητικήν και οικονομικήν έξάρτησιν από τό Δικτατορικόν καθεστώς.

Ελευθώντες τό σημελιμα, έπιθυμούμε νά τονίσουμε διά μίαν έκδημ φορδή, ότι ό "Ελληνικός λαός, και ειδικότερα οι "Ελληνες εργαζόμενοι, ύπολογίζουν στην συμπαράστασιν, όσον της Διεθνούς κοινής γνώμης, όσον και των αλλόθεν όργανο- μών, διά την άνάκτησιν των έλευθεριών και των δικαιωμάτων των. Οά είναι όδ τραγικήν όφελμα, εις βάρος όλούληρου της έξουσίας και δημοκρα- τικής άνθρωπότητας, ή τυχόν διά λόγους σκοπιμότητας, συγκλήσις των φασιστι- κών μεθόδων πο' υ χρησιμοποίησε ό Δικτατορικόν καθεστώς των Αθηνών.